

Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γρήγορο καὶ βιαστικὸ γράψιμο τοῦ Ἔργου τοῦ κ. Δ. Μπόγρη μὲ τὸν τίτλο «Σπασμένα φτερά» πού ἀνέβηκε κ' ἔπεσε στὰ Διοῦσια.

Τρομαγμένη ἢ Κριτική, χτύπησε τὸ ἔργο ὡς ἐπαναστατικὸ, μ' ὄλο πού τοῦ ἀναγνώρισε πολλές τεχνικὲς ἀρετὲς. Στὴν πραγματικότητά συνέβαινε κάτι ἄλλο πολὺ διαφορετικόν.

Ὁ κ. Μπόγρης πού τὸ δίχως ἄλλο ἔχει ἓνα ἀναμφισβήτητο ταλέντο, δὲν μπόρεσε νὰ δείξει καμμιάν ὅπως διόλου τεχνικὴν ἀρετὴ. Αὐτὸ βέβαια χαρίστηκε ἀπ' αὐτὸ τοῦτο τὸ περιεχόμενον. Ἐξ ἄλλου ὅμως, σημαντικὸ ρόλο ἔπαιξε καὶ ἡ γρήγορη συσκευασία πού εἶπαμε. Ὅσο γιὰ τὴν ἀριστερότητα τοῦ περιεχομένου, πρέπει νὰ πῶ πὼς χρειάζεται πολλὴ καλὴ θέληση, γιὰ νὰ μιλήσῃ κανεὶς πάνω σ' αὐτὴν δίχως νὰ τὸν πάρουν τὰ γέλια. Ὁ κ. Μπόγρης πού σὰ νέος ἀκόμη καὶ μὲ τὸ ταλέντο του φυσικὸ εἶναι νὰ δείχνει μιὰ τέτοια ἢ τέτοια ἀνησυχία μπρὸς στὰ κοινωνικὰ προβλήματα, θεωρητικὰ ἢ πρακτικὰ δὲν κατέχει γιὰ ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα χειρότερο ἀκόμη, προσπαθεῖ νὰ ἀναπτύξῃ μιὰν μαστοριά—πού πρὸς τιμὴ του πρέπει νὰ δεχτοῦμε ὅτι δὲν τὴν ἔχει—μιὰν μαστοριά σχοινοβατικὴ, καὶ κάνει τὴν ἀπόπειρα νὰ συμβιβάσῃ τ' ἀσυμβίβαστα. Νὰ πείσῃ δηλαδὴ τίς ντεμουαζέλες καὶ τοὺς μουσσοῦδες τοῦ «Ἀτελιέ»—θὰ χρειαζότανε χώρος ἂν ἔπρεπε ν' ἀναλύσουμε τώρα τὴν κοινωνικὴ σύνθεσιν τῆς «Καλλιτεχνικῆς» αὐτῆς λέσχης—γιὰ τὸ ὅτι τὸ κοινωνικὸ σύστημα εἶναι σάπιο. Καὶ διαλέγει «ἀναμορφωτὲς» πού εἶναι σάπιοι οἱ ἴδιοι, καὶ παίρνει θέμα ἀσύστατο πού μάταια προσπαθεῖ νὰ τὸ περιτιλήξῃ σὲ πτυχὲς ἔτσι τάχα «κοινωνικοῦ» προβλήματος.

Νὰ γιὰτι ἀπέτυχε ὁ κ. Μπόγρης.